

Sygn. akt I C 1221/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Cybulska

Protokolant: prot. sądowy Olga Kuna - Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014 roku sprawy

z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko I. S. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. S. (1) na rzecz pozwanego (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 133.231,28 zł (sto trzydzieści trzy tysiące dwieście trzydzieści jeden złotych 28/100), przy czym kwotę 128.880,24 zł (sto dwadzieścia osiem tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych 24/100) z odsetkami umownymi w wysokości 4 – krotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 20 lipca 2012 roku do dnia zapłaty w stosunku rocznym, zaś kwotę 4351,04 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt jeden złotych 04/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej I. S. (1) na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 1683 zł (tysiąc sześćset osiemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1221/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 sierpnia 2012 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej I. S. (1) następujących kwot: 128 880,24 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 20 lipca 2012 roku do dnia zapłaty i 4 351,04 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 1 666 złotych (pozew – k. 4-6).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 30 listopada 2012 roku w sprawie VI Nc-e 1349887/12 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej I. S. (1) w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić powodowi kwotę łączną 133 231,28 złotych, w tym kwotę 128 880,24 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 20 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4 351,04 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1 666 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, albo w tym terminie wnieść sprzeciw do tutejszego Sądu (nakaz zapłaty – k. 7).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 23 grudnia 2012 roku I. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 8-9)

W piśmie procesowym z dnia 4 kwietnia 2013 roku powód podtrzymał dotychczasowe żądanie pozwu i zmodyfikował je w zakresie zwrotu kosztów procesu w ten sposób, że wniósł dodatkowo o zasądzenie na jego rzecz opłaty skarbowej w wysokości 17 złotych oraz kosztów w wysokości 16,15 złotych za uzyskanie uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa oraz oryginału wyciągu z KRS.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 21 lipca 2008 roku strony zawarły umowę kredytu, w której pozwana zobowiązała się go spłacać w miesięcznych ratach. Do dnia dzisiejszego należność wynikająca z przedmiotowej umowy nie została w całości spłacona, w związku z czym powód wypowiedział umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia, całe zobowiązanie zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo upływu wyznaczonego w ten sposób ostatecznego terminu spłaty zobowiązania, pozwany nie zwrócił jego całości i nie uczynił tego do dnia dzisiejszego (k. 19, 21-22).

Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014 roku powódka I. S. (1) uznała powództwo i potwierdziła, że umowa została jej wypowiedziana (k. 69).

Postanowieniem z dnia 21 października 2013 roku w sprawie I C 329/13 Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania według właściwości rzeczowej – Sądowi Okręgowemu w Lublinie (k. 49).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2008 roku (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą we W. zawarła z I. S. (1) umowę pożyczki nr (...), na podstawie której bank udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 142 273,30 złotych, zaś pożyczkobiorca zobowiązał się do jej spłaty wraz z odsetkami w 96 miesięcznych ratach. Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy, jeżeli pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w harmonogramie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, bank może wypowiedzieć umowę po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie ustalonym przez bank, nie krótszym niż 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni (§ 5 ust. 4 umowy). Na podstawie § 5 ust. 5 umowy od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia, całe zobowiązanie pożyczkobiorcy wobec banku jest wymagalne, a kapitał jest oprocentowany według zasad obowiązujących dla zadłużenia przeterminowanego (dowód: umowa z dnia 21 lipca 2008 r. – k. 26-27).

Między stronami ustalono termin wpłaty poszczególnych rat na 25 dzień każdego miesiąca. I. S. (2) do dnia 3 kwietnia 2013 roku dokonała wpłat na łączną kwotę w wysokości 26 675,20 złotych (dowód: harmonogram spłat z dnia 3 kwietnia 2013 r. – k. 23, archiwum spłat z dnia 3 kwietnia 2013 r. – k. 24-25).

Z uwagi na zaległości w spłacie wymagalnych rat pożyczki S. C. Bank wypowiedział I. S. (2) umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia, tj. w dniu 26 października 2009 roku całe zobowiązanie zostało postawione w stan natychmiastowej wykonalności (twierdzenia powoda niezaprzeczone przez pozwaną).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów.

Dokumenty złożone do akt sprawy stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w całości. Zostały one sporządzone prawidłowo pod względem formalnym. Ponadto nie budzą wątpliwości Sądu w zakresie merytorycznej zawartości. Nie były również kwestionowane przez strony postępowania co do ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Umowę pożyczki regulują art. 720-724 k.c.

Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie bezsporny jest stan faktyczny, a w szczególności okoliczności braku spłaty przez pozwaną wymagalnych rat pożyczkowych, co doprowadziło do wypowiedzenia przez pożyczkodawcę umowy, a w konsekwencji natychmiastową wykonalność niespłaconego zadłużenia. Pozwana nie zaprzeczyła bowiem twierdzeniom strony powodowej, ani w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 8, 37-38), ani na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014 roku (k. 69). W związku z tym Sąd na podstawie art. 230 k.p.c. uznał twierdzenia powoda za przyznane przez I. S. (2).

W realiach niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości, że S. C. Bank miał uprawnienie do skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki, które zostało zastrzeżone w § 5 ust. 2 przedmiotowej umowy. Zgodnie zaś z treścią § 5 ust. 5 umowy całe zobowiązanie pożyczkobiorcy jest wymagalne, od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia, co w przedmiotowej sprawie nastąpiło w dniu 26 października 2009 roku. Od tej chwili roszczenie powoda stało się w całości wymagalne, a ponadto bank ma uprawnienie do naliczania roszczenia odsetkowego w wysokości odsetek maksymalnych, tj. czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 5 ust. 5 w zw. z § 1 umowy). W tym zakresie umowa nie narusza normy wynikającej z art. 359 § 2¹ k.c., która określa odsetki maksymalne w takiej samej wysokości.

Przechodząc do oceny zasadności roszczenia należy wskazać, że powód dochodzi łącznie kwoty 133 231,28 złotych, na którą składają się kwoty: 128 880,24 złotych tytułem wymagalnej kwoty kapitału oraz 4 351,04 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia wystawienia pozwu, tj. 19 lipca 2012 roku. W ocenie Sądu zasadne jest zarówno żądanie w zakresie kwoty głównej, jak i kwoty skapitalizowanych odsetek do dnia 19 lipca 2012 roku. Należy zauważyć, że na dzień 25 października 2009 roku zadłużenie pozwanej z tytułu umowy pożyczki wynosiło 128 943,30 złotych (k. 23). W tym kontekście nie może budzić wątpliwość zasadność roszczenia w zakresie kwoty 128 880,24 złotych dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Również uwzględnieniu podlega żądanie zasądzenia na rzecz powoda kwoty 4 351,04 złotych tytułem odsetek umownych. Skoro strony zastrzegły w umowie pożyczki odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego, to ich kapitalizacja jest dopuszczalna. W związku z tym zasadne jest zasądzenie łącznie na rzecz powoda łącznie kwoty 133 231,28 złotych.

Podstawę prawną żądania odsetkowego stanowi art. 481 § 1 i 2 k.c. W ocenie Sądu żądanie pozwu w tej części jest zasadne w całości. Powód domaga się zasądzenia odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 128 880,24 złotych liczonymi od dnia 20 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 4 351,04 złotych od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Roszczenie odsetkowe od kwoty 128 880,24 złotych przysługuje powodowi od dnia 20 lipca 2012 roku, bowiem w pozostałym zakresie, tj. do dnia 19 lipca 2012 roku przedmiotowe odsetki zostały skapitalizowane. Jak wskazano wyżej podstawę wysokości odsetek umownych stanowią postanowienia umowy pożyczki, a zatem w tym zakresie zasługiwało ono na uwzględnienie w całości. Analogicznie Sąd ocenił roszczenie odsetkowe w zakresie kwoty 4 351,04 złotych. Niewątpliwie nie ma przeszkód, aby powód dochodził odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek, skoro dopuszczalne jest to – od chwili wytoczenia o nie powództwa – na mocy art. 482 § 1 k.c. Należy ponadto mieć na uwadze, że przedmiotowe ograniczenie nie ma zastosowania do umów pożyczek długoterminowych udzielanych przez instytucje kredytowe (art. 482 § 2 k.c.), co w dodatkowy sposób legitymizuje przedmiotowe żądanie.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu uzasadnia norma art. 98 § 1 k.p.c. Powód wygrał proces w całości, a zatem zasadne jest włożenie obowiązku zwrotu wszystkich kosztów procesu na pozwaną. Na przedmiotowe koszty składają się opłata od pozwu w wysokości 1 666 złotych (k. 3) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych (k. 20), łącznie kwota 1 683 złotych. W ocenie Sądu nie ma podstaw do zasądzenia na rzecz powoda kwoty 16,15 złotych tytułem uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa oraz oryginału wyciągu z KRS. Należy zauważyć, że zwrotowi podlegają jedynie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Należy zauważyć, że powód był reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, zaś osobie takiej przysługuje na podstawie art. 129 § 2 k.p.c. prawo do poświadczenia zgodności z oryginałem składanych do akt dokumentów. Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1203 z późn. zm.) pobrane samodzielnie wydruki komputerowe aktualnych informacji o podmiotach wpisanych

do Rejestru mają moc zrównaną z mocą dokumentów wydawanych przez Centralną Informację, jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w Rejestrze. Prowadzi to do wniosku, że poniesienie przedmiotowych kosztów nie było niezbędne, a w związku z tym brak podstaw do obciążenia nimi strony pozwanej.

Podstawę nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności stanowi art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

Biorąc pod uwagę powyższe wywody, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.